



ZO 05.05.19 - OUD STADHUIS - CLUB CLASSIQUE

CUARTETO QUIROGA

Spaanse lente

AITOR HEVIA VIOL

CIBRÁN SIERRA VIOL

JOSEP PUCHADES ALTVIOL

HELENA POGGIO CELLO



CCHA.BE

ZO 05.05.19 - OUD STADHUIS - CLUB CLASSIQUE

CUARTETO QUIROGA

Spaanse lente

AITOR HEVIA VIOOL

CIBRÁN SIERRA VIOOL

JOSEP PUCHADES ALTVIOOL

HELENA POGGIO CELLO

Dit programmaboekje wordt u gratis aangeboden door CCHA.
samenstelling/redactie: Riet Jaeken

PROGRAMMA

Juan Crisóstomo de Arriaga ⁽¹⁸⁰⁶⁻¹⁸²⁶⁾

Strijkkwartet nr.1

- *Allegro*
- *Adagio con espressione*
- *Menuet . Allegretto - Trio . Piu moderato*
- *Adagio - Allegretto*

Rodolfo Halffter ⁽¹⁹⁰⁰⁻¹⁹⁸⁷⁾

Ocho Tientos, opus 35

Alberto Ginastera (1916-1983), Strijkkwartet nr.1, opus 20

- *Allegro violento ed agitato*
- *Vivacissimo*
- *Calmo e poetico*
- *Allegramente rustico*



INTRO

Met de nodige zin in zuiders élan drijven we verder de lente in op Spaanse strijkersklanken met een subliem strijkkwartet dat wereldwijd de grote podia bestormde. *"Voortreffelijk: onberispelijke, perfect uitgebalanceerde, origineel geïnterpreteerde vertolkingen, in constante warme tonen,"* zo bejubelde de New York Times het Cuarteto Quiroga. Het kwartet ontleent zijn naam aan zijn legendarische landgenoot Manuel Quiroga Losada. Hij was aan het begin van de vorige eeuw één van de meest gevierde violisten van Europa met een indrukwekkende internationale carrière. Het kwartet treedt aardig in zijn voetsporen. Cuarteto Quiroga heeft niet alleen een vaste samenwerking met het Koninklijk Paleis in Madrid, waar het een concertcyclus verzorgt op instrumenten van de unieke Stradivariuscollectie van het koningshuis, maar musiceert ook met vooraanstaande partners zoals Martha Argerich, Javier Perianes, Valentin Erben en Veronika Hagen.

PROGRAMMATOELICHTING

Arriaga

Dertien jaar was Juan Crisóstomo toen hij zijn eerste opera voorstelde. Op zijn vijftiende werd hij naar Parijs gestuurd om er te studeren aan het conservatorium. Wellicht werkte de fysiek delicate jongeman er té hard want amper 20 jaar oud stierf hij aan een longziekte, ver weg van zijn vaderland, in de Rue Saint Honoré 314, waar nu nog een gedenkplaat hangt. Juan Crisóstomo de Arriaga y Balzola (1806-1826), de "Spaanse Mozart", is één van de grote beloftes die de muziekgeschiedenis verloren zag gaan. De toen al zeer befaamde Belgische musicoloog François-Joseph Fétis, Arriaga's leraar, hield hem voor een wonderkind zoals Mozart en Mendelssohn. Op minder dan drie maanden tijd verwierf Arriaga een perfecte kennis van de harmonie en al even snel had hij ook contrapunt en fuga onder de knie. Hij verenigde twee vaardigheden die men zelden in een kunstenaar ziet, aldus Fétis: *"le don de l'invention et l'aptitude la plus complète à toutes les difficultés de la science"*. Zijn vroege dood was een klap en zijn werk geraakte op de achtergrond. Helemaal vergeten werd Arriaga echter nooit. In de jaren 1880, toen de Spaanse nationale school opgang kende, zagen landgenoten hem als *"el único compositor serio de nuestra patria"*. In 1959 werd in zijn geboortestad zelfs een Arriaga Museum geopend, waarvan de collectie in 1983 gedeeltelijk verloren ging bij een overstroming. Het lot was hem echt niet gunstig. Fétis wees al op het belang van de drie strijkkwartetten die in 1821 en 1824 onmiddellijk werden gepubliceerd in Parijs: *"Tres cuartetos para dos violines, altviol y violonchelo / Dedicados a su padre"*, aangeduid als *"Primer Libro de Cuartetos"*. Arriaga, die een bijzonder dramatisch talent had, had een uitgesproken voorkeur voor deze vorm van kamermuziek. *"Il est impossible d'imaginer rien de plus original, de plus élégant, de plus purement écrit"*, noteerde Fétis en gelijk had hij. De drie kwartetten zijn perfect van vorm en getuigen van Arriaga's kennis van de klassiekers, van Haydn en Mozart, maar ook van zijn Franse tijdgenoten. En ze zijn heerlijk gekleurd door hispanismen.

Halffter

De Spaans/Mexicaanse componist Rodolfo Halffter is autodidact, maar beschouwde Manuel de Falla, Claude Debussy en Arnold Schönberg als zijn ware leermeesters. Hij behoort tot de 'Generación musical del 27' ook wel de 'Generación de la República' genoemd, een kunstenaarscollectief dat een actieve rol speelde tot het einde van de Spaanse burgeroorlog. Na de oorlog ging Rodolfo in ballingschap in Mexico, waar hij professor werd aan het conservatorium, een muziektijdschrift oprichtte en artistiek consulent werd van het Orquesta Sinfónica Nacional Mexicana. Vanaf de jaren '60 keerde hij geregeld naar Spanje terug om zomercursussen te geven in Granada y Santiago de Compostela. In 1986 werd hij echt omarmd en kreeg hij de Premio Nacional de Música de España. De muziek van Halffter kent een evolutie van het neoclassicisme tot de nieuwe tendensen in Europa, waarin hij de Spaanse muzikale traditie integreert. De Ocho Tientos zijn 8 prachtige miniatures, zeer fris en jeugdig. Rodolfo Halffter omschrijft ze zelf als volgt: *"Tiento komt van het werkwoord tentar, wat proberen, experimenteren betekent. Zo worden deze Tientos (of Fantasias) een reeks van korte experimenten rond kleurcontrasten. Die zijn het gevolg van verschillende speeltechnieken en van het combineren van diverse tonaliteiten, met soms ook schrille en agressieve kleuren, die voor mij ook een zekere betovering hebben."*

Ginastera

In 1981, twee jaar voor zijn dood, kreeg Alberto Ginastera de UNESCO-prijs, waarbij zijn kwaliteiten aldus werden geloofd: *"Zoals Bartók modelleerde Ginastera zijn muzikale idioom naar de folkloristische tradities van zijn geboorteland. En zoals Stravinsky zich op de Russische geschiedenis baseerde, liet hij zijn fantasie prikkelen door de moeilijk grijpbare precolumbiaanse oudheid. Inmiddels heeft hij een perfecte synthese bereikt tussen klanken die de stempel van de Argentijnse cultuur dragen, en de twintigste-eeuwse compositietechnieken, die hij meesterlijk beheerst."* In zijn eigen land heeft dat meesterschap niet altijd erkenning gekregen. Zijn opera *Bomarzo* werd in de jaren zestig gecensureerd op grond van het gewaagde libretto en de 'walgelijke' muziek. De feitelijke struikelblokken - rauwe expressie, atonaliteit en microtonaliteit - waren niet door Ginastera uitgezet om de schokbestendigheid van zijn publiek te testen. Hij volgde de koers die hij logisch achtte en de Argentijnse folklore werd de rode draad doorheen zijn verschillende stijlperiodes. Het eerste strijkkwartet dateert uit Ginastera's 'subjectief-nationalistische' periode. Dat blijkt uit het veelvuldige gebruik van gedreven en onregelmatige ritmes en de volkse thema's uit zijn thuisland. De derde beweging brengt een heel andere kleur met een zeer lyrisch en emotioneel interludium, dat zich in de slotbeweging dan weer helemaal verliest in een adembenemende finale.

OM NAAR UIT TE KIJKEN

zo 2 juni 2019 – 11 u - Oud Stadhuis Hasselt

Club Classique

GEORGINA SÁNCHEZ TORRES (CELLO)

Canto de los pajaros

Georgina Sánchez Torres, geboren in Valladolid en op en top Spaans, is een opmerkelijke musicienne. Ze raakte op haar zevende al gefascineerd door de cello, sprong snel in het oog, niet enkel als virtuoze en innemende celliste, maar ook als componiste en dirigente. De internationale prijzen die ze verzamelde zijn indrukwekkend.

Kom mee genieten van de Spaanse warmte en de vurige interpretaties van werken van Pau Casals, de Falla, en van Sánchez Torres zelf: een eigenzinnige zigeunerdans (*Danza farruca*), een processielied (*Saeta*) of een hommage aan Piazzolla-Vivaldi. Laat het vogelgezag maar telkens opnieuw komen.

Programma

Georgina Sánchez Torres *Saeta*, *Variaciones graves sobre una sentencia medieval*, *Danza farruca nr. 6*, *Homenaje a Piazzolla-Vivaldi* & *Variaciones sobre la voz humana (basado en Marin Marais)*

Pau Casals *Canto de los pajaros (popular catalana)*

José Palazón *Pagodas, arr. Georgina Sánchez*

György Ligeti, *Sonate voor cello solo*

Giovanni Sollima, *La tempesta*

Manuel de Falla, *Nana (de Siete canciones españolas)*

HET VOLLEDIGE PROGRAMMA OP ccha.be